



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XVII. Die Aprilis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

barur. 2. Preces fundebat, quibus lucraretur indulgentias stationum. 3. Particularim pro ijs orabat, qui in Templo nostro sepulti sunt. Omnes amore quodam reuerentiæ simillimo

prosequebatur. Infulis & illa moles Collegij, & in subsidium egenorum mons pietatis gratuitus, illo aduicente surrexere.

Charitas.

XVII. DIE APRILIS.

P. HENRICVS
WALPOLVS.

Anglus.
Eboraci. 17.
April. 1595.
ætat. 36.
Soc. 111.

ADhuc adolescens cum esset, viginti hæreticos orthodoxis lucrificavit ad Societatem exemplo suo vnum suum consobrinum, & tres germanos suos pellexit. Anno 1593. 4. Decembris, captus, Eboraci iudicibus prodidit se quis esset; scripto quoque porrecto testatus, se fidei causam in Angliam reuertisse. Adiecit in eodem commentariolo controuersa quædam; & paræneticam de fide Catholica amplectendam; oblatam etiam ab amicis occasionem è carcere fugiendi fortiter aspernatus. In Londinensem carcerem compactus. 25. Febr. anno 1594. fame, siti, frigore pessimè habitus. & 14. vicibus quæstioni subiectus est, vnde à morte repertum est, vtrumque pollicem tunc illi fuisse auulsunt. In loco vbi orabat, super murum descripsit nouem choros Angelorum; & his imminens *MARIA* Matris Dei, ac super hanc *IESV*, super omnia denique Dei nomen Hebraicè, Græcè, Latinè. Eboracum retractus, in carcere noctu ferè orabat, donec fessum somnus breuis opprimeret. Ibidem pangere illi otium & animus fuit pia quædam carmina materno idiomate scitè ac eleganter. Ita disputauit, vt omnes in stuporem adduxerit; fons etiam sapientiæ à quopiam appellatus, 13. Aprilis catenis grauis in-

ter reos iudicibus sistitur. Summa obiectorum erat, quòd d. Sacerdos, quòd alios ad Papæ fidem accersat, vt alij Sacerdotes, quòd in Angliam venerit orthodoxæ religionis proferendæ causam; eòque pronunciatum est læsæ maiestatis reus, duodecimuiris nequicquam suadentibus, vt se patriæ legibus accommodet. Patri suo scriptam iam damnatus; vt excubitoribus suis certam pecuniæ summam donet. Quasum illi etiam extremis vitæ horis, vt Reginæ voluntati obsecundet in in agnoscendo atque testando eius primatu Ecclesiastico. Renuit, & respondit; id esse contra diuinas leges. Ergò datam omnibus veniã, Catholicos vt pro veræ fidei lumine alijs impetrando Deum orent hortatus, *Pater noster* clarè dixit; & *ANNA MARIA* exorsus necdum finierat, cum de scalis deturbatus, strangulatus, fune præciso deiectus, quadrifariam sectus est; ad atrox innoxij viri spectaculum lachrymatis faciliè bis millenis.

Charitas.

Mort.

B.V.

P. GEORGIVS
FEDERVS.

MAthesis peritiã insigni, & charitate memorabilis fuit P. Georgius. Quæ in ætatem futuram profutura illo aduicente sint facta, sic habent annua; Memorabile habetur, quòd Orphanotrophium apud Monacenses condere primum; post etiam impensis amplioribus locupletate in-

Germanus
Monachij.
17. Apr. 1609.

Zelus.

D d 3. stitit.

stitit, ubi ad quadraginta hodie peruli seorsim, ac puellæ educantur tantisper, dum illos, aut officio matura ætas asserat, aut honestior clientela excipiat, quibus quidem omnibus quàm gnauiter consuluerit Pater, haud facile est explicatu: Effecit, vt de publico ærario, & singularis Magister conduceretur qui prima illis elementa traderet, & Marrona, cui de puellis cura esset, vt aut laudam facere, aut acupingeré illæ scirent.

Pater *Eduardus Alcoenus* aliquibus hoc die passus creditur: nos de illo 7 Aprilis egimus.

P. EMMANVEL TEXEIRA.

Lucianus
17. Ap. 1635.

Zelus anim.

Mortif.

IAm inde à teneris mente orandi studio fuit perquàm impensè addictus, atque vt se animarum salutem posset impendere, vigesimo ætatis anno prima latinæ linguæ rudimenta discere aggressus, Græcas etiam & Hebræas literas perdidit, Theologiæ quoque studijs absolutis. Trigessimum agebat annum, cum se Societati transcripsit miro ad sacras expeditiones ardore, ac pari successu felix, vsque ad rabiem demonis; à quo pessimè habitum aliquando ferunt, quòd tot animas eius rictu educeret. Humilitate fuit perinsigni; crebrisque ad festa ieiunijs addebat tria quothædomadis, ita vt feriâ quartâ, sextâ, & Sabbato nil nisi panem & aquam admitteret. Aiunt illum nunquam grauiore noxâ maculasse primam innocentiam suam vesteram: à morte autem cadauer illius mirabili odore fragrasse.

P. IACOBVS

MORELLUS.

Hic tanquam ingens dolorum, patientiæque spectaculum meretur in agrorum solatium non omitti. De illo ergo Bruntrutio, sic annuæ superioris Germaniæ: Ingenij, ac morum facilitate eximius, seu maiores disciplinas traderet, seu istud Collegium per annos vndecim gubernaret, seu Episcoporum Basileensium conscientias dirigeret. Vltimis quatuor annis discipulum se vocabat in Schola patientiæ, corrupto sanguine, in fæda vlcera exeunte. Vnde biennio supremo etiam cæcus, totis pedibus maximè miserabilis, & excus, doloris, & patientiæ speculum, & viua Tobiam, ac Iobi fuit effigies, nequidem tristior visus vnquam; sed animo sibi præsentem, libero, ac tranquillo laudans, & gratias agens Deo. Memoria lectarum rerum illi erat pro oculis, vt solitudinem solaretur, quam illi etiam proluxa oratio condiebat. A milite Malemort prodicionis cum Bruntruti præfesset accusatus, & eiectus vnâ cum socijs sub annum 1636. ab eodem Marsilia postea capto, & ad triremes damnato innocens est declaratus, cum ille diceret, se Patribus Bruntrutianis notam prodicionis mendacio terribissimo inuisse ac effecisse, vt solum turpiter vertere iuberentur. Dolere se de diro mendacio ad quod tamen inductus fuerit metu suspendij immittentis.

Germanus
Bruntruti.
19. Apr. 1636.
ætat. 64.
Soc. 43.

Patimtu.

Caceni.

Hispani
Xeresij.
April. 1636.
ætat. 19.
Soc. 18.

Mortif.

Mission.

Ang. Ca.

XVIII. DIE